

Bruselj, 20. november 2017
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 v zvezi z uporabo sistema vstopa/izstopa (prva obravnava) – sprejetje zakonodajnega akta = izjave

Izjava Komisije

Uredba o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa je skladna s kaliningrasko tranzitno shemo iz Uredbe 693/2003¹ v sedanji obliki.

Če bo kaliningraska tranzitna shema v prihodnosti spremenjena, bo Komisija zagotovila zakonodajno skladnost med temi pravnimi akti.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 693/2003 z dne 14. aprila 2003 o ustanovitvi posebnega Poenostavljenega tranzitnega dokumenta (FTD), Poenostavljenega železniškega tranzitnega dokumenta (FRTD) in o spremembah Skupnih konzularnih navodil in Skupnega priročnika, UL L 99, 17.4.2003, str. 8.

Izjava Avstrije

Avstrija ceni intenzivna prizadevanja estonskega predsedstva za doseg širokega soglasja med državami članicami v zvezi s tem pomembnim vprašanjem.

Kljub temu pa organi kazenskega pregona še vedno nimajo zadostnih pooblastil za dostop do sistema za identifikacijo državljanov tretjih držav in drugih skupin oseb, ki so storile kaznivo dejanje. Upamo, da bo to vprašanje rešeno v okviru interoperabilnosti.

Tudi z vidika učinkovitega sodelovanja med azilnimi organi v državah članic bi bilo koristno, da bi imeli azilni organi dostop do sistema vstopa/izstopa. Nujno je treba zagotoviti učinkovito uporabo instrumentov, kot je SVI, katerega razvoj je bil dolgotrajen in je vključeval številne finančne in kadrovske vire. Dostop azilnih organov do SVI zaradi identifikacije državljanov tretjih držav, pa tudi zaradi poenostavitve procesa in prisilnih vračanj, bi pomenil bistveno dodano vrednost SVI.

Izjava Hrvaške

Republika Hrvaška podpira cilj te uredbe, tj. prispevati k izboljšanju in ohranjanju ugodnih varnostnih razmer na celotnem ozemlju Evropske unije, osnovni pogoj za to pa je med drugim boljši in bolj operativen nadzor zunanjih meja.

To bi bilo treba obravnavati kot cilj v najvišjem interesu državljanov Evropske unije, zato je po mnenju Republike Hrvaške nesprejemljivo, da te uredbe od samega začetka operativne uporabe uredbe ne bi uporabljali tudi na zunanjih mejah Evropske unije, saj bi s tem po nepotrebnem in povsem neutemeljeno zmanjšali njen učinek. Poudariti je treba, da bi začetek veljavnosti sedanjega predloga uredbe pomenil začasno zadržanje veljavnega člena 6(1) Zakonika o schengenskih mejah in veljavnih določb Pogodbe o pristopu Republike Hrvaške, ki so sestavni del pravnega reda Unije. Republika Hrvaška želi poudariti, da je Evropska komisija predvidela – kot je razvidno že iz naslova predloga uredbe – izvajanje uredbe prav na zunanjih mejah Unije in s tem enako obravnavo vseh držav članic.

Če ne bi enakovredno uporabljali uredbe za polnopravne članice schengenskega območja in tiste, ki bodo to še postale, vključno z Republiko Hrvaško, bi to pomenilo, da bi temeljni cilj uredbe postal drugoten, poleg tega pa to ne bi le ogrozilo notranje varnosti v Evropski uniji in učinkovitega boja proti terorizmu, ampak bi bilo tudi negativno sporočilo za širšo evropsko javnost.

Z operativnega vidika bi neenakovredna uporaba te uredbe pomenila, da ne bi bilo mogoče registrirati trajanja bivanja državljanov tretjih držav, ki so na kratkotrajnem bivanju v EU, saj do VIS ne bi bilo mogoče dostopati prek SVI in torej ne bi bilo mogoče preveriti veljavnosti schengenskega vizuma. Ker Republika Hrvaška priznava ta vizum kot enakovrednega hrvaškim vizumom, bi se lahko zgodilo, da bi vstop na svoje ozemlje dovolila imetniku neveljavnega vizuma, ki potuje v schengensko državo, samo zato, ker ne bi imela dostopa do VIS prek SVI, kar sproža tudi vprašanje, katera država članica bi bila v takšnem primeru pristojna za kritje stroškov vrnitve teh oseb.

Poleg tega v primeru neuporabe te uredbe v Republiki Hrvaški država ne bi mogla dostopati do operativnih podatkov v zvezi z osebami, ki pogosto prehajajo zunanje meje Evropske unije in schengensko mejo, vključno s potencialnimi teroristi in drugimi osebami, ki so sumljive z vidika varnosti.

Takšna neenakovredna uporaba bi lahko povzročila, da bi osebe, ki ogrožajo notranjo varnost Evropske unije, preusmerile svoje gibanje prek teh meja, na katerih se sistem ne bi uporabljal. Za Republiko Hrvaško bi to pomenilo preusmeritev na približno 1350 km zunanje meje Evropske unije, upoštevajoč tudi tretje države, v katerih je mogoče zaznati vse več nestrpnosti, radikalizacije in nasilnega ekstremizma, ki ga spodbuja tudi pojav tujih terorističnih borcev, ki se z vojnih območij vračajo v matične države, kar prav tako povečuje nevarnost terorizma v Republiki Hrvaški.

Poleg tega bi neenakovredna uporaba te uredbe tudi močno vplivala na pretok čezmejnega prometa, saj bi bile poleg že uvedenih sistematičnih kontrol namesto avtomatske obdelave potovalnih dokumentov potrebne ročne obdelave in s tem tudi več časa, s čimer bi bilo ogroženo ustrezno varnostno profiliranje potnikov s strani mejnih policistov.

Glede na navedeno si Republika Hrvaška, kot država članica z zelo dolgo zunanjo mejo, zelo močno želi, da bi našli način za uporabo te uredbe na vseh zunanjih mejah Evropske unije že ob njenem sprejetju, saj bi na ta način optimizirali tudi njen cilj.
